

Ngày 07 tháng 10 năm 2023

Đã trải qua những ngày thật kinh khủng, tôi không biết chuyện gì đang xảy ra đối với mình. Tôi đã làm mất cây bút máy. Đó chỉ là một cây bút máy bình thường. Về mặt vật chất, nó chẳng đáng là bao. Song, nó lại mang một giá trị tinh thần to lớn, đối với tôi, nó là vô giá. Vì cây bút máy đó là món quà sinh nhật cuối cùng của ông nội tặng tôi trước khi ông sang thế giới bên kia. Hôm thứ sáu, sau khi học xong tiết tiếng Anh, tôi chạy vội về nhà mà không kịp kiểm tra những gì còn sót lại trong học bàn. Về nhà, khi nhận ra mình đã mất cây bút kỉ niệm thì mọi chuyện dường như đã quá muộn. Lúc đó, tôi chẳng biết phải làm gì, chỉ thầm mong có phép nhiệm màu mang cây bút trở lại với tôi. Thứ bảy và Chủ nhật trôi qua với nỗi buồn khôn nguôi. Thứ hai, thật sự phép màu đã đến với tôi. Tôi đã nhận lại được cây bút của mình sau buổi chào cờ, khi cô TPT nêu gương người tốt việc tốt. Lúc đó, không thể nào diễn tả được niềm vui của tôi. Khi biết được người nhặt được cây bút của tôi là một em học sinh lớp 4A, tôi thầm cảm ơn tấm lòng của người đội viên đã làm được những việc tốt ấy, những việc chúng tôi đã được cô TPT và chị phụ trách chỉ đạo phát động trong thời gian qua mà chúng tôi đã đăng kí thực hiện. Dù đó là những việc làm rất nhỏ, song nó đã mang lại cho mọi người niềm vui vô bờ, cũng giống như tâm trạng tôi lúc này. Qua sự việc này, tôi tự hứa phải cố gắng làm thật nhiều việc tốt, nhiều thật nhiều để đủ "*NGHÌN VIỆC TỐT*".

Lương Thanh Nhân- Lớp 5B